

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **K.P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2009 číslo X, **o nároku na plný invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **s e náhrada** nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 12.3.2009 číslo X. V žalobě uvedl, že se odvolává proti rozhodnutí ze dne 12.3.2009, které mu zamítá právo na důchod z titulu zaměstnání v Československu.

Protože z podání nebylo zřejmé proti komu směřuje a co žalobce navrhuje, usnesením ze dne 29.10.2009 č.j. 19Cad 131/2009-14 soud vyzval žalobce k odstranění vad podání, ve smyslu ustanovení § 71 soudního řádu správního,

zejména k tomu, aby předložil rozhodnutí, jehož přezkoumání se domáhá, uvedl žalobní body, označil důkazy a učinil návrh rozsudku. Tuto výzvu, přeloženou do polského jazyka, žalobce převzal dne 17.11.2009. Žalobce na výzvu reagoval pouze z části, když předložil rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2009 číslo X a sdělil, že se obrací na soud s žádostí o stanovení a vyplacení mírného stupně invalidity, tak jak rozhodla posudková komise dne 26.6.2008 a doložil rozhodnutí Městského střediska sociální pomoci Nowy Sacz ze dne 26.6.2008 o stupni invalidity. Krajský soud dovodil z podání žalobce, že se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2009 číslo X a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

K jednání, které bylo nařízeno na 7.9.2010, se žalobce nedostavil, ač byl k jednání řádně předvolán. Protože jeho neúčast nebránila projednání a skončení věci, když soudu nebyly známy důvody pro odročení jednání, soud ve věci jednal a rozhodl (§ 49 odst. 3 s.ř.s.).

Podle Nařízení Rady (EEC) 1408/71 článek 3 bod 1. Nařízení podléhají osoby bydlící na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto Nařízení, stejným povinnostem a mají prospěch ze stejných dávek podle právních předpisů kteréhokoli členského státu, jako státní příslušníci tohoto státu. Podle článku 40 bod 4. téhož nařízení rozhodnutí přijaté institucí členského státu o stupni invalidity osoby uplatňující nárok bude závazné pro instituce kteréhokoli jiného příslušného členského státu.

Podle článku 40 Nařízení Rady (EEC) č. 574/72 s cílem zjistit stupeň invalidity vezme instituce členského státu v úvahu dokumenty a lékařské zprávy a informace administrativního charakteru, které dostala od institucí kteréhokoli jiného členského státu. Nároky na dávky bude prošetřovat dle článku 41 téhož nařízení instituce, které byly předloženy nebo zaslány podle ustanovení článku 36 Prováděcího nařízení.

Z výše uvedeného vyplývá, že o dávce důchodového pojištění rozhoduje v daném případě Česká správa sociálního zabezpečení, a to podle právních předpisů České republiky, tedy podle z.č. 155/1995 Sb. Ve věcech sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

- žalobce je polským státním příslušníkem, který uplatnil prostřednictvím polského nositele pojištění žádost o plný invalidní důchod. Pracoval na území České republiky i na území Polska. Na území České republiky byl zaměstnán u podniku Pozemní stavby, o.p. Ostrava;

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 12.3.2009 číslo X zamítla žádost

žalobce, kterou se domáhal přiznání plného invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/95 Sb. v pl. znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 23.2.2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10%;

- Okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Ostravě dne 23.2.2009 na základě výsledků lékařské dokumentace posuzovaného provedla posudkové zhodnocení, ve kterém uvedla, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole V, položce 5, písm.a) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/95 Sb. a způsobuje 10 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovaného. Vyдалa výrok, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odst. 1 z.č. 155/1995 Sb., a není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zák. č. 155/95 Sb. Rovněž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl. 284/1995 Sb. v pl. znění umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění značně ztěžující obecné životní podmínky;

- posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen PK MPSV ČR) s pracovištěm v Ostravě dne 23.6.2010 posoudila zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou schopnost soustavné výdělečné činnosti. Uvedla, že u žalobce ke dni 12.3.2009 se jednalo o syndrom závislosti na alkoholu a kompenzovanou hypertenzi. Jednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti a chování se závislostí na alkoholu, který dle příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., kap.V.položka 5, písm.a) způsoboval 5 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovaného (z rozmezí 5-10%). Ve výroku pak posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ nebyl žalobce plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyla ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona č. 155/1995 Sb. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.3.2009 číslo X, posudek OSSZ v Ostravě dne 23.2.2009 a posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 23.6.2010.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/91 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě, a tento důkaz

považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem odborným psychiatrem. Posudková komise měla k dispozici jednak jednotlivé lékařské zprávy, Szczegółowy raport lekarski ze dne 14.8.2008 (tiskopis E213) a jednak „Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności“, ze dne 26.6.2008. Vzala tedy v úvahu lékařskou dokumentaci doručenou žalobcem. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy.

Podle § 38 zák. č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/95 Sb. pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

a/ poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
b/ je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 43 zák. č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1, věta první zák. č. 155/95 Sb. pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle § 44 odst. 2, věta první z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životné podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zák. č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,

a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok (§ 26 z.č. 155/1995 Sb.).

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud vzal za prokázáno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou ke dni 12.3.2009 byla porucha osobnosti a chování se závislosti na alkoholu, který dle příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., kap.V.položka 5, písm.a) způsoboval 5 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzovaného.

Pro uznání plné invalidity musí dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, anebo musí být zjištěno zdravotní postižení vyjmenované v příloze č. 3 vyhl. č. 284/95 Sb., zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek. Poněvadž v takové míře pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyl zjištěn, a nebylo zjištěno ani zdravotní postižení, jež by vyžadovalo vytvoření zcela mimořádných podmínek, nelze žalobce k datu 12.3.2009 za plně invalidního považovat. Jestliže žalobce nebyl plně invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na plný invalidní důchod.

Žalobce nesplňoval ani podmínky částečné invalidity, když zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce byl ke dni 12.3.2009 nižší než 33 % a nebylo u něj zjištěno zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění. Nebyly tedy v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v pl. znění.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

Výrok o nákladech státu (odměna tlumočníka) je odůvodněn ust. § 36 odst. 2 s.ř.s., podle kterého náklady s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 7. září 2010

JUDr. Bohuslava Drahošová
- samosoudkyně -